Manifest 25N 2026

Dia Internacional per l'Eliminació de la Violència envers les Dones

Avui, 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, el Consell de l'Estudiantat, en conjunt amb la Universitat Politècnica de Catalunya, ens alcem per condemnar totes les formes de violència masclista i reafirmar el nostre compromís amb la igualtat real i efectiva, dins i fora de la nostra Universitat.

Volem començar recordant que, en el que portem d'aquest 2026, la violència masclista ja ha segat la vida de 5 dones a Catalunya i de 45 a tot l'Estat, evidenciant la cara més extrema i irreparable d'aquesta realitat. Segons dades del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, el 2025 es van registrar 27.763 denúncies per violències masclistes, de les quals 16.842 van ser en l'àmbit de la parella, fet que representa un descens del 2% respecte a l'any anterior. Descens amb el qual no ens hem de conformar, perquè aquestes xifres reflecteixen la necessitat urgent de continuar implementant mesures efectives en tots els àmbits, inclòs l'universitari, per combatre aquesta xacra social.

Un any més, és necessari denunciar que la violència de gènere és una violació dels drets humans en la qual les institucions educatives, com a part de la societat, tenim la responsabilitat d'implicar-nos activament. L'educació és clau en la lluita contra la desigualtat i la violència de gènere. És fonamental per a la prevenció, però també per a la detecció. Per això, cal reforçar la sensibilització a tota la comunitat UPC i contribuir formant futures generacions amb perspectiva de gènere, elaborant recursos útils i participant activament en la cultura d'igualtat que identifica, visibilitza, denuncia i aïlla comportaments masclistes.

Perquè el major error és invisibilitzar el problema, fer la vista cap a un altre costat quan discursos que ens posen en perill es sembren per la nostra comunitat. No podem seguir permetent que els micromasclismes, els comentaris denigrants o les actituds sexistes es normalitzin a les nostres aules, laboratoris i passadissos. Hem de combatre de manera contundent els discursos negacionistes de la violència de gènere que intenten obrir-se pas en l'àmbit acadèmic i social, ja que tolerar-los és fer un pas enrere en els drets que tant ens ha costat aconseguir als moviments feministes. A la UPC, la tolerància cap al masclisme, en totes les seves formes, ha de ser zero.

En aquest sentit, és imprescindible garantir que els protocols d'atenció i prevenció contra l'assetjament i les violències masclistes de la nostra universitat siguin eines vives, àgils i, sobretot, conegudes i accessibles per a tot l'estudiantat. Volem espais acadèmics i de lleure completament segurs, on les víctimes trobin escolta, acompanyament i solucions, sense por a la revictimització institucional. Cada dona d'aquesta comunitat ha de saber que no està sola i que disposa del suport institucional i del teixit estudiantil per fer front a qualsevol agressió.

Com a universitat politècnica, tenim a més un deure afegit. Les dones en els àmbits STEM (ciència, tecnologia, enginyeria i matemàtiques) encara s'enfronten a entorns històricament masculinitzats que, en moltes ocasions, perpetuen dinàmiques de discriminació, invisibilització i síndrome de la impostora. Erradicar la violència masclista també significa transformar de soca-rel la cultura d'aquests entorns, garantint que les futures científiques, arquitectes i enginyeres puguin desenvolupar tot el seu talent i lideratge amb total llibertat, equitat i respecte.

Més enllà de les nostres aules, la desigualtat i la violència també es materialitzen en allò que pensem, dissenyem i construïm. Com a universitat referent en arquitectura, hem de ser crítics amb la configuració dels nostres entorns. Històricament, l'urbanisme i l'arquitectura s'han projectat des

d'una visió androcèntrica, ignorant la perspectiva de gènere. Això es tradueix en ciutats i espais públics on les dones sovint no ens sentim segures, estructures que limiten la nostra mobilitat o dissenys que no posen les cures al centre de la vida. Ens cal repensar i projectar els espais per fer-los inclusius, on l'arquitectura sigui una eina de protecció i equitat, i no un factor de vulnerabilitat.

Així mateix, la ciència i la recerca que desenvolupem no poden ser alienes al biaix de gènere. És urgent denunciar l'androcentrisme en la medicina i la investigació tecnològica de la salut —un àmbit on la nostra institució també hi té molt a dir—. Durant massa temps, el cos masculí s'ha pres com a estàndard universal, invisibilitzant les especificitats fisiològiques de les dones. Aquesta manca històrica d'investigació sobre els nostres cossos es tradueix en infradiagnòstics, tractaments inadequats i una minimització sistemàtica del nostre dolor. Aquesta negligència científica i mèdica és, al cap i a la fi, una altra forma de violència estructural i institucional que hem d'erradicar des dels nostres laboratoris i centres de recerca.

Des del Consell de l'Estudiantat i des de la UPC, fem una crida a tota la comunitat universitària —estudiantat, PDI i PTGAS— a assumir la seva responsabilitat individual i col·lectiva diària. El 25 de novembre no és només una data per al record, és una jornada de lluita i un recordatori que la feina s'ha de fer els 365 dies de l'any. Només des de la unitat, l'educació i el rebuig frontal cap a qualsevol agressió podrem construir la universitat feminista i la societat lliure de violències que exigim. Ens volem lliures, ens volem vives i no farem ni un pas enrere.

Barcelona, 25 de novembre de 2026

Consell de l'Estudiantat de la Universitat Politècnica de Catalunya